

Västsahara

Nr 1/2007 pris 30:- NORDENS ENDA TIDSKRIFT OM VÄSTSAHARA

TIDSKRIFTEN VÄSTSAHARA

1 2007 februari

Utgges av Föreningen Västsahara
och utkommer med
fyra nummer per år.

ISSN 1652-2052

Ansvarig utgivare och redaktör:

Lena Thunberg

Redaktionsråd: Kristin Ivarsson,
Jan Strömdahl, Martin Wikström och
Monica Zak.

Layout: Fredrika Markstedt,

Ulla-Karin Karlson

Adress: Västsahara

c/o Afrikagrupperna

Linnégatan 21

413 04 Göteborg

tel 031 - 24 72 30

Hemsida: [www.natverkstan.net/](http://www.natverkstan.net/vastsahara/)

vastsahara/

E-post: vastsahara@brevet.nu

Prenumerationer:

tel 0158 - 139 59

Privatperson: 100:-

Organisation: 125:-

Stödprenumeration: 125:-

Utländsk prenumeration: 175:-

pg 20 40 03 - 8

Föreningen Västsahara

c/o Jan Strömdahl

Mälarvarvsbacken 5

117 33 Stockholm

tel 08 - 668 88 41

070 - 438 88 41

Tryckeri: Markaryds grafiska

Omslagsbilder:

Framsida: Tusentals spanjorer krävde
att Västsahara ska avkoloniseras i en
demonstration den 11 november i

Madrid. Bild: La Plataforma

Baksida: Västsahariska barn leker i
sanddynerna i flyktinglägren.

Bild: Måns Waldenström

Nästa nummer utkommer

juni 2007.

INNEHÅLL

Unga västsaharier flyr i småbåtar	sid 4
Västsahariernas tålamod är ett föredöme	sid 6
Amnesty kräver: Frige Brahim Sabbar!	sid 8
Varför spelas Arn-filmen in i Marocko?	sid 9
Flaggkrig – dansk FN-chef tog Marockos flagga	sid 10
Dakar-rally genom ockuperat land	sid 11
Västsahara ska avkoloniseras	sid 15
Yossef torterades i Sverige	sid 16
"Marocko borde ställas inför rätta"	sid 18
EU-parlamentariker: "Vi borde göra mer"	sid 20

redaktören har ordet

Vem kan man lita på?

Västsahariska ungdomar flyr förtrycket och förföljelserna i de ockuperade delarna av Västsahara. Många drunknar i de rangliga båtarna på väg till turiststränderna på Kanarieöarna. I Svarta Fängelset i El Aaiún hungerstrejkar sedan 30 januari västsahariska politiska fångar i protest mot trakasserier och överfall i fängelset.

Amnesty International riktade i februari en skarp protest mot de marockanska myndigheterna för klappjakten på fredliga västsahariska människorättsaktivister, som fångslas enbart för att de förespråkar ett självständigt Västsahara.

FN-styrkan Minurso har på 16 år inte lyckats genomföra folkomröstningen om Västsaharas självständighet. Marocko saboterar.

De senaste åren har Marocko öppet förklarat att man inte tänker acceptera en lösning av Västsaharafrågan, som kan innebära ett självständigt Västsahara.

Nu har Marocko, för Frankrike och Spanien, presenterat ett eget förslag om begränsad autonomi för Västsahara. De båda vapenbröderna betraktar förslaget som ”konstruktivt”.

– Frankrike och Spanien borde i stället uppmana Marocko att följa internationell lag, kommenterar västsahariska regeringstalesmän upprört.

Spanien har nyligen sålt vapen för 200 miljoner euro till Marocko.

I april ska FN:s nye generalsekreterare Ban Ki-Moon lämna en ny rapport om läget i Västsahara. Man får utgå ifrån, att detta folkrättsvidriga försök från Marocko att förvägra västsaharierna deras rätt till självbestämmande och självständighet, då har hamnat i papperskorgen.

I flyktinglägren i Algeriet saknas mat. WFP och UNHCR har inte fyllt på lagren, trots upprepade nödrop från Västsahariska Röda Halvmånen. Fram till april får flyktingarna nöja sig med 750 kcal i stället för miniminivån 2100 kcal.

Lena Thunberg,
redaktör för Västsahara

Inte långt från de hemliga fängelserna i Marocko spelas nu ett av svensk films dyraste filmäventyr in: filmerna om Arn. Vad säger den etiska uppförandekoden om det?

Samtidigt ökar turismen till Marocko.

Men nordiska ambassadörer göre sig icke besvär. De släpps inte in i det ockuperade Västsahara. Vad tycker utrikesminister Carl Bildt om det?

Svält hotar lägren

I början av januari gick Västsahariska Röda Halvmånen ut och vädjade om ökat matbistånd till de västsahariska flyktingarna. Detta är tredje appellen på tre månader – givarna har inte hört sammat vädjandena.

Redan i oktober började matlagren ta slut. Nu meddelar Västsahariska Röda Halvmånen att flyktingarna inte får miniminivån av grundläggande basvaror som torkade grönsaker, olja, socker, mjöl och mjölk.

Enligt en studie genomförd av FN lider två tredjedelar av de västsahariska kvinnorna av anemi och vart tredje barn under fem år av undernäring.

Den 23 januari besökte representanter från FN:s livsmedelsprogram WFP(World Food Programme) och FN:s flyktingkommissariat UNHCR, flyktinglägren för att bedöma matsituationen.

– Situationen är kritisk just nu, mycket kritisk, bekräftar Nicole Steyer, WFP.

Västsahariska Röda Halvmånens ordförande Yahia Bouhoubeini bad WFP att snabba på arbetet med att skicka vidare bistånd ämnat för de västsahariska flyktingarna. Bouhoubeini menar att WFP håller på stora mängder bistånd istället för att skicka det till flyktinglägren.

– Det är överraskande att denna delegation från WFP och UNHCR endast ska utvärdera situationen i ett läge när vi förväntar oss att de ska distribuera humanitärt bistånd till flyktingarna, säger Bouhoubeini.

Västsahariska Röda Halvmånen riktar appellen om ökat matbistånd till det internationella samfundet, givarländer och internationella organisationer, för att undvika svält i flyktinglägren.

Kristin Ivarsson

Barn i flyktinglägren Bild: Berserk

Unga västsaharier flyr i småbåtar

Hundratal dör. Hundratal söker asyl

Immigranter som flyr från Afrika sjövägen till Kanarieöarna gör det inte enbart av ekonomiska skäl. Mellan 300 och 500 unga västsaharier har, enligt olika källor, flytt i år från den spanska ex-kolonin på grund av förtrycket, tortyren och de marockanska säkerhetsstyrkorna. Fördömandena ökar men regeringen fortsätter att tuga.

Rapporter fortsätter att strömma in om den marockanska säkerhetstjänstens godtyckliga fängslanden, hemfridsbrott, tor-

tyr, avrättningar, orättfärdiga domar och förföljelser sedan maj 2005, då västsaharier i ockuperat område samlades till fredliga demonstrationer mot ockupationen. Tills nu har FN inte löst frågan. Nu flyr västsaharier i hundratal i små båtar till Kanarieöarna.

Enligt Polisario Front har minst ett hundratal västsaharier omkommit under överfarten. Man har hittat 60 kroppar. Resten har försvunnit i havet.

Hundratal andra har kommit till Kanarieöarna och begärt politisk asyl sedan i september i Las Palmas genom CEAR (Comisión Española de Ayuda al Refugiado) enligt Isabel Iglesias, ansvarig

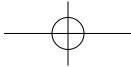
för juridiska frågor i organisationen.

Iglesias berättar, att av hundratal ansökningar har bara fyra fått avslag medan resten är under behandling. "Man gav dem ett särskilt tillstånd och sköt upp avvisningen. Handläggningen av resten tar troligen minst ett år, säger hon och tillägger: "Majoriteten av ungdomarna ger sig av för att återförenas med sina släktingar. De åberopar, att de är förföljda av de marockanska myndigheterna".

Det senaste som hände var att minst två båtar förliste utanför El Aaiún tidigt på morgonen förra söndagen. Enligt den marockanska pressen har 50 kroppar påträffats.

Västsaharier, som demonstrerade i protest mot att människorättsaktivisten Asfari Ennaama greps i den ockuperade staden Smara den 5:e januari, misshandlades själva av marockansk polis. Bild: Anonym

yr i småbåtar till Kanarieöarna

Situationen blir mer och mer oroande i de ockuperade områdena, där mer än 250 000 västsaharier bor enligt Polisario. Mellan 160 00 och 200 000 bor i flyktinglägren i Tindouf i Algeriet. Den Västsahariska republikens ledare, bosatta som flyktingar i Algeriet sedan 31 år, har till leda fördömt de marockanska myndigheternas systematiska kränkningar av de mänskliga rättigheterna alltsedan det som nu kallas den västsahariska intifadan började. Men inte bara de. Flera organisationer som CEAR, FN och andra delegationer, som trots svårigheter lyckats ta sig in i området samt journalister från tidningar som El País, ABC och El Mundo, har utvisats av de marockanska myndigheterna.

ABC:s korrespondent i Rabat skrev nyligen i ett reportage: ”De marockanska myndigheternas förtryck mot de västsaharier som är för självständighet har ökat under de senaste månaderna. Det har lett till att många av dem flyr till Kanarieöarna. Ett belgiskt fartyg plockade den femte oktober upp elva skeppsbrutna västsaharier, som klamrade sig fast på vrakdelar. Tjugo kamrater hade drunknat, berättade de. ”Västsaharier som tar sig till Kanarieöarna rullar ofta ut Front Polisarios flagga. Detta försöker den spanska polisen förhindra. Den spanska regeringen, i sin okunnighet om deras ursprung, brukar skicka tillbaka dem till Marocko via Melilla, cirka 150 mil från Sahara. Många av flyktingarna har med sig familjealbum och föräldrarnas id-kort för att visa att föräldrarna var spanska medborgare före Marockos ockupation”, fortsätter artikeln.

Förtryck och ingen insyn. Marocko är inte bara anklagad för brott och misshandel utan hindrar också de flesta delegationer, som vill skaffa sig en uppfattning om situationen i området. En delegation från Galicien som lyckades ta sig in förra månaden, sa öppet att ”den västsahariska befolkningen, särskilt ungdomarna, utsätts för utbredd våld av de soldater och poliser,

som utgör en del av den marockanska förtryckarapparaten på grund av att inga internationella observatörer finns på plats. De ungdomar som fängslas blir slagna med batonger, käppar och annat på kroppens känsligaste delar. De misshandlas med käppar och annat, man urinerar på dem, de tvingas dricka urin och de får sprutor, som gör dem så omtöcknade att de svarar på frågor från sina plågoandar, som sedan använder detta för att skriva ut falska erkännanden.”

Rättigheter saknar tydligen betydelse där.

FN:s mandat förlängs

Den 31 oktober förlängde FN:s säkerhetsråd återigen den fredsbevarande styrkan Minurso:s mandat i Västsahara med sex månader. Säkerhetsrådet uppmanade de båda parterna Marocko och Polisario att samarbeta med FN för att nå en rättvis, varaktig och ömsesidigt godtagbar politisk lösning som ger det västsahariska folket självbestämmande.

Generalsekreteraren hade föreslagit att FN:s mandat skulle utvidgas till att skydda de mänskliga rättigheterna i de ockuperade territorierna. Detta krav stöddes av 14 av 15 medlemmar i Säkerhetsrådet, men blockerades av Frankrike.

Säkerhetsrådet uppmanade också medlemsstater att finansiera ytterligare familjesök mellan flyktinglägren och ockuperat område. I början av november meddelade FN:s flyktingkommissariat UNHCR att familjesöken kommer att återupptas.

Kristin Ivarsson

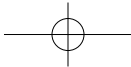
Najis sista resa. J. Naranjo. Förra torsdagen satt Bokhatam Naji och drack kaffe med sina kompisar på ett café i El Aaiúns centrum. Han var ganska dämpad och tankfull, men ingen kunde föreställa sig den tragedi som närmade sig. Han hade anhållits tre gånger under de gångna 18 månaderna. Han hade fått smaka på batonger och käppar hos den fruktade GUS (Grupo Urbano de Seguridad Marroqui) men ändå fortsatte de att förfölja och ansätta honom. 36 år gammal och trött på ett liv fyllt av förföljelser och överfall gav han sig förra helgen iväg i en liten båt. Några timmar senare hittades hans kropp stilla flytande i vattnet söder om El Aaiún.

Najis tragiska historia sammanfattar västsahariernas lidande, de som lever under den marockanska ockupationen. Han bodde nära stadsdelen Matallah. Sedan några år tillbaka hade han kämpat och varit aktiv. Inte utan orsak bildade han tillsammans med den mytiske Sidi Mohamed Daddach Kommittén för stöd till självbestämmande för Sahara (Comité de Apoyo a la Autodeterminación del Sahara). Han samarbetade också med Föreningen för västsahariska offer (Asociación de Víctimas Saharauis). Dess ordförande Brahim Sabar, som för närvarande avtjänar ett straff i Svarta fängelset i El Aaiún, var en nära vän till Naji.

Bokhatam Naji var ogift och sedan länge arbetslös och fyllde tiden med politiskt arbete. ”Hans vänner gav honom lite pengar. Han var tillbakadragen och mycket stillsam men samtidigt trevlig och inflytelserik”, säger man i El Aaiún. Hans uppgift var att samla information om kränkningar av de mänskliga rättigheterna, fotografera, sammanställa information och sprida den.

I tisdags begravdes han i El Aaiún.

Daniel Millet, La Opinion de Teneriffe
4 december
Översättning från spanska
Lena Thunberg

Svenskt stöd över partigränser:

Västsahariernas tålamod är ett

Västsahariernas fredliga kamp måste belönas och uppmärksammas. Frustrationen bland befolkningen ökar, när man ser hur framgångsrik den marockanska förhållningsstrategin har varit. Nu tar Palmecentret initiativ till ett projektsamarbete över partigränserna för att uppmärksamma konflikten.

För att uppmärksamma den bortglömda konflikten i Västsahara har Palmecentret och socialdemokraterna tagit initiativet till ett projektsamarbete över partigränserna, där också vänsterpartiet, centern och folkpartiet ingår. Projektet, som rym

inom det bistånd som benämns partiinriktat demokratistöd, syftar till att stödja Polisario och det västsahariska folket i deras kamp för självständighet. Som en del i detta projekt besökte en delegation Polisarios läger i november.

Under ett demokratiseminarium, som då hölls, mötte vi en kvinna, som argumenterade för en åsikt, som hon säkerligen inte är ensam om. Hon menade att det var dags att återuppta den väpnade kampen, eftersom den fredliga vägen enligt henne uppenbarligen inte leder någonstans. Polisario och det västsahariska folket har, sedan vapenvilan inleddes för mer än femton år sedan, valt att avstå från våld. För detta har man hamnat i skuggan av de konflikter, där den ena eller båda parter har valt att använda våld för att skapa uppmärksamhet eller för att tvinga fram handling och förändring. Enligt kvinnan har tiden nu kommit för västsaharierna att återigen pröva våldets väg, för att inte ytterligare en generation skall behöva växa upp i flyktingläger långt från det land, som tillhör dem.

Hur länge orkar befolkningen?

Tragiskt nog innehåller hennes krassa analys också ett visst mått av sanning. Den dag då en bomb briserar på en överfull uteservering i Marrakech och det är en västsaharisk medborgare som står som avsändare vore samma dag som Västsahara för

första gången på många år skulle få stora rubriker i dagstidningar och landets öde skulle diskuteras i direktsända TV-debatter. Det skulle också utgöra början på en hårdare förföljelse från den marockanska polisen. Därmed vore det första steget taget i en våldsspiral, som med sitt blod skulle locka till sig intresset från såväl medier som internationella aktörer. Önskvärt vore med andra ord att Västsaharas folk istället belönades för sin fredliga kamp genom att deras situation gavs sin rättmätiga uppmärksamhet och deras tålamod framhölls som ett föredöme i vår annars så våldsamma värld.

Just detta är också förhoppningen med det initiativ som 2006 togs av Palmecentret och socialdemokraterna. Samarbetet är ett projekt som sker inom ramen för det bistånd som kallas demokratiinriktat partistöd. Det är en stödform, som syftar till att etablera ett utbyte mellan svenska partier och politiska partier i länder med ett demokratiskt underskott. Detta stöd hanteras av organisationer med anknytning till de respektive sju riksdagspartierna. För socialdemokratins del ligger detta ansvar hos Palmecentret. Tillsammans med centern, folkpartiet och vänsterpartiet har vi valt att samarbeta över partigränserna inom ett projekt, som syftar till att stödja Polisario som organisation och till att skapa uppmärksamhet för konflikten.

Vid ett antal resor till flyktinglägren utanför Tindouf och de ockuperade områdena, där deltagarna företräder de fyra involverade partierna, kommer utbildningar och seminarier att hållas. De besökande får då en möjlighet att dela med sig av sina erfarenheter av politiskt arbete och den kännedom de har om det internationella politiska systemet. Samtidigt kommer dessa resor att erbjuda de svenska deltagarna ny kunskap, starka intryck och ett förhoppningsvis ökat engagemang, som sedan omsätts i politisk handling i Sverige.

Under en resa i november besökte jag

Socialdemokraten Carin Runeson utanför Olof Palmeskolan i flyktinglägren. Bild: Johan Moström

Tålmod är ett föredöme

Polisarios läger tillsammans med riksdagsledamoten Carin Runeson (s), samt övriga partiets representanter, Ilan Sadé (c), Aron Lund (fp) och Mussie Ephrem (v). Under besöket stod det klart att situationen på många sätt är desperat. Reducerade matransoner från FN:s hjälporgan har orsakat en akut matbrist i lägren och undergrävt förtroendet för de internationella organisationernas vilja att bistå det västsahariska folket, då de som mest behöver det. Samtidigt växer frustrationen hos de vuxna människor, som börjar tvivla på att de någonsin kommer att få återse sitt hemland och hos de unga människor, som tvingats växa upp i flyktingläger

under mycket svåra omständigheter. Sakta etablerar sig uppfattningen att man från marockanskt håll har valt en framgångsrik strategi, när de ständigt har förhalat varje försök till att finna en diplomatisk lösning på konflikten.

Tålmodet får inte vara förgäves. Projektets fortsättning blir fler besök där riksdagsledamöter från samtliga involverade partier kommer att medverka och träffa såväl Polisarios ledning som den västsahariska befolkningen på ockuperat område och i lägren. Förhoppningen är att dessa möten inte bara skall innebära ett konkret utbyte mellan de inblandade, utan att det

också skall kunna leda till att Sverige fortsätter att vara drivande i EU, när det gäller att stå upp för Västsaharas rätt till självständighet. Detta är ett nödvändigt vägval för dem, som utformar framtidens säkerhetspolitik och gör anspråk på att värna freden.

Att belöna icke-våldet som metod är en avgörande signal till dem som väljer att avstå från våldsanvändning och ett tecken till Västsaharas folk på att deras tålmod inte är förgäves.

Johan Moström
Handläggare för partiinriktat
demokratistöd på Olof Palmes
Internationella Center

Reportrar utan gränser: Norska journalister avvisade i El Aaiún

Reportrar utan gränser anklagade 25/10 de marockanska myndigheterna för "administrativ manipulation" sedan två norska journalister avvisats, när de anlände till El Aaiúns flygplats den 24 oktober i det Marocko-kontrollerade Västsahara, därför att de inte hade pressvisa.

Anne Torhild Nilsen och Rådmund Steinsvåg hade ansökt om visum vid den marockanska ambassaden i Oslo i januari utan att få svar. I stället för att öppet vägra journalister visum, sitter de marockanska myndigheter på ansökningshandlingarna i all oändlighet.

"De två journalisterna, som är kända för att skriva om Västsahara, har åter blivit offer för den marockanska regeringens hycklande", sa Reportrar utan gränser.

"Vilken förevändning som helst räcker

för att förhindra dem i deras arbete. De förhindrades arbeta för mer än ett år sedan, när de höll på att göra en dokumentär om människorättssituationen i området."

När Reportrar utan gränser kontaktade den marockanska ambassaden i Oslo, uppgav man att visumansökningarna hade skickats till Rabat och att man väntade på svar. Ambassaden sa, att beslutet om huruvida en journalist ska få visum eller inte "beror på många kriterier", men uppgav inte vilka dessa var.

Nilsen och Steinsvåg flög från Las Palmas på Kanarieöarna till El Aaiún, Västsaharas huvudstad men stoppades av immigrationstjänstemän. Dessa kontaktade sina överordnade och bad dem sedan återvända till Las Palmas med samma plan och ansöka om visum där.

I slumkvarteren utanför ockuperade El Aaiún bor västsaharier.

Planets avfärd försenades tills de två journalisterna hade gått ombord igen.

Nilsen sa: Den marockanska taktiken att inte svara på journalisters visumansökan är mycket smart. Du kan ju knappast göra något, när de inte svarar. Vi kan inte anklaga dem, eftersom de inte har sagt att vi är förbjudna att resa till Marocko. Ett definitivt "nej" skulle tydligt visa att opartiska observatörer inte är välkomna och att regimen har något att dölja.

Reportrar utan gränser,
25 oktober

Amnesty kräver: Frige Brahim Sabbar!

**Amnesty uppmanade i en
vykortskampanj i november
Marockos premiärminister Driss
Jettou att omedelbart frige Bahim
Sabbar:**

”Den sahariske människorättsförsvarare Brahim Sabbar har dömts till två års fängelse och kan få flera års straff i en kommande rättegång. Amnesty tror att han kan vara en samvetsfänge.

Brahim Sabbar är generalsekreterare i organisationen Saharawi Association of Victims of Grave Human Rights Violations Committed by the Moroccan State, och han är välkänd som människorättsaktivist. Han och hans kollega, Ahmed Sbai, greps den 17 juni vid en polisvägspärr vid

ingången till staden Laayoune i Västsahara. De var på väg tillbaka från en stad i närheten, Boujdour, där de enligt uppgift övervakade etablerandet av en filial till sin organisation.

Brahim Sabbar dömdes den 27 juni till två års fängelse för våld och ohörsamhet mot en polis. En appellationsdomstol godkände domen den 20 juli. Amnesty tror att domen tycks ha baserats endast på en polisintervju med Brahim Sabbar. Han ville kontrollera den men, i strid med marockansk lag fick han inte det. Han bestrider anklagelsen och säger att polisen sparkade och slog honom när han greps.

Både Brahim Sabbar och Ahmed Sbai väntar på en separat rättegång för anklagelser som inkluderar medlemskap i en otillåten organisation och hetsande till

Brahim Sabbar.

våldsamma protester mot den marockanska förvaltningen av Västsahara.

Brahim Sabbar har ofta informerat om kränkningar av de mänskliga rättigheterna och förespråkade självbestämmande för Västsahara. I maj 2006 publicerade hans organisation en 121-sidig rapport om tortyr och godtyckliga gripanden den senaste tiden.”

Stoppa förföljelserna av MR-försvarare!

Situationen i Västsahara är oroande, skriver Amnesty International i ett pressmeddelande den 5 februari, med anledning av den nya rättegången mot Brahim Sabbar och Ahmed Sbai.

Man hänvisar också till den FN-rapport från ett besök i de ockuperade delarna av Västsahara i maj 2006, som visar att västsaharierna hindras att utöva sin rätt till åsiktsfrihet, mötesfrihet och att bilda organisationer samtidigt som de har berövats rätten till självbestämmande.

Amnesty uppmanar Marocko att inte kriminalisera det fredliga arbete som de västsahariska människorättsaktivisterna utför och att skydda alla västsahariers rätt att säga sin mening, även om Västsahara, utan rädsla för straff.

Försvunnen i 10 år. Brahim Sabbar har förföljts av marockanska myndigheter de senaste 25 åren. 22 år gammal greps han 1981 och hölls fängslad utan anklagelse

eller rättegång i 10 år i hemliga fängelser tills han släpptes 1991. Myndigheterna har aldrig gett något skäl till fängslandet, men anledningen tros vara att Brahim Sabbar fredligt har krävt västsahariernas rätt till självbestämmande.

2001 dömdes han och 36 andra människorättsaktivister till tre månaders fängelse för att ha organiserat och deltagit i en demonstration i Rabat.

2005 greps han och förhördes vid tre tillfällen om inblandning i demonstrationer mot Marockos närvaro i Västsahara. 2006 greps han igen och dömdes till två års fängelse.

Ahmed Sbai dömdes till 10 års fängelse 2003 för bland annat att ha förstört allmän egendom. Domen baserades huvudsakligen på ett ”erkännande”, som Sbai säger att han tvingades skriva under efter tortyr. Han släpptes 2004 efter en ”royal pardon”.

Ny hungerstrejk. Sedan 30 januari hungerstrejkar Brahim Sabbar, Ahmed Sbai och andra västsahariska fångar i fängelset

i El Aaiún i protest mot ett överfall på dem den 19 januari. Enligt vänner och släktingar hade fängelseledningen kallat in dussintals kravallpoliser, som anföll dem med batonger och tog deras personliga tillhörigheter som böcker och filtar.

The Saharawi Association of Victims of Grave Human Rights Violations Committed by the Moroccan State dokumenterar anklagelser om människorättsbrott och kräver rättvisa för de västsaharier som har varit försvunna och för släktingar till dem som fortfarande är försvunna.

Brahim Sabbar, Ahmed Sbai och andra kollegor har dock inte fått registrera sin organisation på grund av politiskt motiverade hinder. Detta påpekades också i den hemliga FN-rapporten.

Tjänstemän på det marockanska inrikesministeriet sa till FN-delegationen att ”om det handlar om att ifrågasätta Marockos territoriella integritet” kommer man att vägra godkänna organisationen.

Lena Thunberg

Källa: Amnesty International, Public Statement 5 februari

VARFÖR SPELAS I ARN-FILMEN IN I MAROCKO?

Filmatiseringen av Jan Guillous böcker om Arn pågår just nu i Marocko. Bör företag filma hos en ockupationsmakt som saboterar FN:s folkomröstning, som om den genomfördes skulle kunna lösa konflikten?

Några av de tyngsta intressenterna i Arn-filmatiseringen har demokrati och mänskliga rättigheter i sina värderingar. Bonnier AB, som äger Svensk Filmindustri, får högt betyg i Amnesty Business Rating. Även SVT, som har en demokratiregel i sina riktlinjer, är med och finansierar.

Bonnier AB hamnar högt på Amnestys lista över så kallade MR-företag. På Bonniers hemsida finns koncernens värdegrund. Den innehåller formuleringar som: ”värna yttrandefrihet, pressfrihet och informationsfrihet”, ”stöder kampen för mänskliga rättigheter.” (MR).

”Barnarbete, diskriminering, bristande hälsa och säkerhet, skuldsaveri är exempel på missförhållanden som vi inte accepterar och som vi strävar efter att undvika.

Vi avstår från verksamheter som strider mot våra värderingar.”

Bonniers är dessutom med i Amnesty Business Forum, och Bonniers koncernchef Bengt Braun sitter med i Amnesty Business Groups Advisory Council.

Trots sin MR-profil filmar Bonniersägda SF i Marocko. Följande fråga har skickats till Bonniers styrelseordförande Carl-Johan Bonnier: ”Har ni utifrån Er värdegrund gjort någon prövning av lämpligheten av att filma i Marocko?” Trots flera e-brev har Bonnier inte svarat på frågan.

Regeringen hänvisar till SVT. Frågeställningen gick även till kulturministern, då SVT är med i ARN-projektet. Utifrån SVT:s demokratiregel och att förre Minurso-chefen Bastagli anser att Marocko saboterar FN:s folkomröstning, är det då lämpligt att genomföra en filminspelning i Marocko? Carl-Axel Gustavsson på Kulturdepartementet ger ingen vägledning om hur demokratiregeln ska tillämpas, utan hänvisar till SVT:

– Däremot har Sverige en kritisk hållning till hur landet hanterar situationen i

Nya generationer föds efter 32 år i flyktinglägren Bild: Lars Hansson

Västsahara. Det innebär dock inte att man per automatik avbryter relationer, diplomatiska kontakter eller på annat sätt fryser ute landet. Jag föreslår att du framför dina synpunkter direkt till SVT.

SVT hänvisar till regeringen. Gunnar Carlsson på SVT, som ensam tagit beslut om att finansiera ARN svarar:

– Ta dig an Kina-frågan först och så tar vi Marocko sedan. Vad jag menar är att det finns större och mindre problem, och att ha några veckors inspelning av en film, vars handling är förlagd några tusen år tillbaka i tiden, och som i sig har ett tema som handlar om frihet och människans lika värde, känns något långsökt.

– Men återigen, svenska regeringen gör inte bedömningen att svenska företag och turister skall sluta åka till Marocko och om det är ditt mål, då måste du övertyga regeringen och inte SVT.

– Samtidigt så handlar det om att vi på helheten skall leva upp till demokratiparagrafen, och genom åren har vi sänt dokumentärer och gjort rapporter i våra nyhetssändningar som på ett mycket klart sätt beskriver den konflikt du berör.

Charlotta Denward på Svenska Filminstitutet bedömer att statligt stöd kommer att ges till ARN. Och apropå frågeställningen att få ihop demokrati och MR, och samtidigt spela in film hos en ockupationsmakt svarar hon:

– Och, nej, det står inget i Filminstitutets riktlinjer i frågan om val av inspel-

ningsplats. Det är ganska ovanligt att svensk film spelas in i så avlägsna trakter som Marocko, så frågan har aldrig aktualiserats.

Anna Gustavsson, som är projektledare på Amnesty Business Group, berättar att deras mål är att lära företag att arbeta med MR-frågor. Insamling av information och en MR-riskbedömning ingår i deras modell, snarare än pekpinnar.

– Det är viktigt att företagen gör sin egen MR-bedömning, och att inte enbart hänvisa till statsmakten, säger hon.

Arto Valtonen

Kulturnyheterna om kritiken

– För att kunna spela in filmen krävs två saker, absolut, ridande araber och öken, sa författaren till Arn-böckerna Jan Guillou, i SVT:s program Kulturnyheterna den 30 januari med anledning av den kritik som kommit mot inspelningen i Marocko. Själv såg han inga hinder för att spela in filmen i Marocko.

– Marocko bär sig svinaktigt åt. Antingen bör man påminna om det om man ska filma eller så bör man avstå, sa Jan Strömdahl, Föreningen Västsaharas ordförande, som menar att man genom filmningen stödjer en ockupationsmakt.

Flaggkrig – Dansk FN-chef tog med Marockos flagga

Den danske generalmajoren Kurt Mosgaard, som i ett och ett halvt år har varit chef för den militära delen av Minurso, FN:s fredsbevarande styrka i Västsahara, blev mycket impopulär, när han tog ned den marockanska flaggan från missionens högkvarter i Västsaharas huvudstad El Aaiún.

Kurt Mosgaard tog omedelbart ned flaggan, när han den 1 oktober blev tillfällig chef för hela Minurso. Hans första åtgärd var att kräva att den marockanska flaggan tas bort från FN-högkvarteret.

I femton år har flaggan, i strid med FN:s egna regler, vajat vid sidan av den ljusblå FN-flaggan. Ingen av Kurt Mosgaards föregångare har haft mod att ta ned den.

Marocko reagerade direkt genom att fylla området utanför FN-högkvarteret med marockanska flaggor. Kurt Mosgaard tvivlar inte på, att det faktum att han tog ned den marockanska symbolen har skapat vrede.

Han säger dock, att han inte vet, om Marocko har försökt att få honom avsatt från sin tjänst.

– Men det är klart att deras glädje över mitt initiativ är behärskad, säger han och understryker att han har sin tjänst för att se till att FN:s beslut efterlevs.

– Jag tog bort flaggan, därför att det är det riktiga att göra. Lyckligtvis har jag fått stöd för mitt beslut i New York, understryker han.

Polisarios representant i Köpenhamn, Salek Radhi, säger att han är glad över att Minurso efterlever FN-avtalen och tar bort den olovliga marockanska flaggan.

– Vi är glada över att en FN-representant hävdar FN:s opartiskhet i konflikten, säger han.

Det har tyvärr inte varit möjligt att få en kommentar från Marockos ambassad i Köpenhamn.

Kurt Mosgaard tog bort den marockanska flaggan utan förvarning, så snart han

Den danske generalmajoren och Minurso-chefen Kurt Mosgaard plockade bort Marockos flagga på FN-högkvarteret. Bild: Ingrid Pedersen

övertog ansvaret för den civila delen av Minurso. Det gjorde han tillfälligt, när FN:s generalsekreterares särskilda representant, italienaren Francesco Bastagli gick i pension. Från mitten av februari har en ny chef för Minursos civila del utsetts. Kurt Mosgaard är chef för den militära delen fram till oktober.

Bland västsaharierna i El Aaiún, som alltid har ansett att Minurso suttit i knät på Marocko, blev det förvåning och jubel, när de konstaterade att den röda flaggan med en grön stjärna var borta – och inte hissades igen.

– Efterhand som folk upptäckte det, började de ringa till varandra på sina mobiltelefoner för att sprida informationen, berättar Gaudi Mohammed Fadel, som är en av talespersonerna för västsaharierna i Västsahara.

Han är en av den lilla grupp människorätsaktivister, som vågar ha kontakt med de få utländska journalister, som besöker Västsahara.

– Begeistringen spred sig som en frisk vind över landet, när vi såg att flaggan var borta, konstaterar Gaudi Mohammed

Fadel, som berömmar Kurt Mosgaards mod att ta ned flaggan, som i 15 år har vajat sida vid sida med den blå FN-flaggan, i strid med FN:s egna regler.

Västsahara ockuperades av grannlandet Marocko 1975. De därpå följande 15 åren förde självständighetsrörelsen Front Polisario krig mot den marockanska ockupationen. 1989 ingicks ett fredsavtal, som bland annat omfattar en folkomröstning om områdets framtid. Den skulle ha hållits 1992, men Marocko har förhindrat FN att genomföra den. Sedan 1991 har en FN-styrka, som för närvarande är på 225 man från 26 olika länder, kontrollerat att en vapenvila mellan de två parterna upprätthålls.

Varje halvår, i april och oktober, förlänger FN:s säkerhetsråd Minursos mandat.

Ingrid Pedersen, journalist
Översättning från danska Lena Thunberg

Dakar-rally genom ockuperat land

Den 11 januari susade Dakar-rallyt genom Västsahara. Den allvarliga människorättssituationen i området är inte något tema varken för arrangörerna, deltagarna eller de medföljande journalisterna, skriver Anne Torhild Nilsen och Rådmund Steinsvåg:

Dagens etapp går från Tan Tan i Marocko genom Västsahara och slutar i Zouerat i Mauretanien. Ett stort uppbåd journalister följer i svansen på den gigantiska rallycirkusen. Det är långt fler journalister i området i dag än det har varit under flera år för att rapportera om den låsta politiska konflikten. Ändå är Västsahara ett icke-tema, när det pratas om dagens etapp, både för journalister och arrangörerna. Bortsett från att landet är markerat på kartan som visar rutten, så är Västsahara inte nämnt med ett ord på rallyts officiella hemsida.

Ordförande i Støttekomiteen for Vest-Sahara, Ronny Hansen, menar att det beror på att arrangörerna vill undvika bråk

– När de inte nämner Västsahara som ett eget land undviker de att provocera Marocko, som ser på landet som sitt eget. När de inte nämner Västsahara i beskrivningen av Marocko provocerar de inte Västsaharas befrielseorganisation Polisario. Arrangörerna försöker att undvika utspel eller beskrivningar, som väcker protester. De har tidigare upplevt att både Polisario och ockupationsmakten Marocko reagerar starkt på hur de har definierat och beskrivit landet, säger Hansen.

Människorättssituationen i Västsahara har förvärrats under det senaste året. De som öppet förespråkar självständighet från Marocko hotas alltmer till tystnad. Lokala människorättsaktivister berättar om poliser och militärer i varje gathörn och att män-

Inte långt från Dakar-rallyt bor de 160.000 västsahariska flyktingarna.
Bild: Martin Wikström

niskor misshandlas varje dag. Men tortyr, trakasserier och olagliga fängslanden räcker inte för att västvärlden ska reagera. Det leder till en stadigt ökande desperation och hopplöshet bland befolkningen. Unga män, som tills nu har demonstrerat mot ockupationen, rymmer till Kanarieöarna.

Den största delen av befolkningen bor fortfarande i flyktingläger i Algeriet. De som är kvar lever som minoritet i sitt eget land. Inget land eller organisation vill sätta hårt mot hårt i frågan om frigörelsen för Afrikas sista koloni.

Det område som de norska motorcyklisterna Pål Anders Ullevålseter och de andra rallydeltagarna idag kör igenom har varit omstritt i mer än 30 år. Ullevålseter har på sin hemsida uppgett Västsahara som ett av de länder rallyt kör igenom, men han vill inte uttala sig på någon nivå om konflikten eller brotten mot de mänskliga rättigheterna i området, enligt pressansvariga Solveig Våge Ullevålseter.

– Vi har uppgivit Västsahara som ett av de länder Pål Anders kör igenom, för att vi vill visa hur rutten går. Vi stödjer Utrikesdepartementets politik. Något annat vill vi inte säga om konflikten. Pål Anders är idrottsutövare, inte politiker. Han kör där arrangören lägger rutten, säger Ullevålseter.

Ronny Hansen från Støttekomiteen förstår att idrottsutövaren inte vill säga något, han är mer besviken över att så få

journalister tar tag i den politiska konflikten. Men Hansen ber både deltagare och ledning att ta hänsyn till att en av etapperna är förlagd till ockuperad sand.

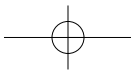
– Arrangörerna och deltagarna bör vara medvetna om att de passerar genom ett land som är under militär ockupation och där största delen av befolkningen är fördrivna till flyktingläger i den algeriska öknen. Ledningen för Dakar-rallyt bör varje år försäkra sig om att Polisario accepterar att loppet går genom deras land och att det sker på ett sätt, som inte ger legitimitet till ockupationen. Rallyt äger ju trots allt rum i samarbete med ockupantens militära styrkor. Det har arrangörerna inte varit tillräckligt medvetna om tidigare år, men de har bättrat sig, säger Hansen.

Han anser också att arrangörerna ska behandla Västsahara som andra länder och betala Polisario en avgift som är lika stor som den de betalar till de andra länderna som loppet passerar.

– Ett sådant stöd skulle komma väl till pass för en flyktingbefolkning som har bott i tältläger i Algeriet i över 30 år och som saknar det mesta, säger Hansen.

Ingen från arrangörsledningen i Paris-Dakarrallyt har de senaste tre dagarna svarat på uppmaningen om ett uttalande om Västsaharakonflikten.

Anne Torhild Nilsen och Rådmund Steinvåg, ur Neste-Klukk 11 januari
Översättning från norska
Lena Thunberg

NYHETER I KORTHET

22 september
Hungerstrejk
Tillståndet för 29 hungerstrejkande väst-sahariska politiska fångarna på fängelser i El Aaiún och de marockanska städerna Inzegane och Ait Melloul försämras, meddelar två människorättsorganisationer. Den 1 oktober avbröt några aktionen.

24-27 september
Ungdomar grips i Västsahara
40 väst-sahariska ungdomar greps under demonstrationer i El Aaiún. I Dakhla greps väst-saharier för att ha satt upp en väst-saharisk flagga på ett hus.

27 september
Minoffer
Saleh Salouk Lakhdar omkom efter att hans landrover körte på en mina i öknen utanför Smara. En kamrat i bilen skadades.

30 september
Maten snart slut
Nödlagret av basmatvaror tar slut i oktober, meddelar Västsahariska Röda Halvmånen, som behöver 7.700 ton basvaror för att klara årets behov.

2 oktober
Ingen marockansk flagga hos Minurso
Minurso beslutade att enligt ett avtal från 1999 enbart ha FN:s flagga på sitt högkvarter i El Aaiún. Se artikel sid 10.

4 oktober
Eu-parlamentariker vägras inresa
Marocko ställde i sista stund in det sedan länge planerade besöket i Västsahara av en grupp eu-parlamentariker. Orsaken sågs vara sammansättningen av delegater. Den verkliga orsaken, enligt lokala källor, är rädsla för väst-sahariska demonstrationer.

8 oktober
24 ungdomar drunknade
24 unga väst-saharier drunknade under ett försök att med båt emigrera till Kanarieöarna. 11 räddades av spanska myndigheter. Se artikel sid 4.

12 oktober
Vädjan till omvärlden
Det Västsahariska Rådet, som bildades 2001, uppmanar FN:s generalsekreterare att påskynda folkomröstningen, försvara den väst-sahariska befolkningen i ockuperat område mot marockanskt förtryck och att stoppa politiseringen av biståndet. EU-parlamentet uppmanas att villkora samarbetet med Marocko samt att upphöra med stölden av väst-sahariska råvaror. Den spanske kungen påminns om Spaniens ansvar för avkoloniseringen av Väst-sahara.

12 Oktober
Förföljelserna fortsätter
Angreppen mot väst-sahariska ungdomar fortsätter i allt grövre former. Tre ungdomar, som greps på gatan av civilklädd polis, torterades på

ett sadistiskt sätt och släpptes 48 timmar senare. Det är ofta samma personer som grips gång på gång.

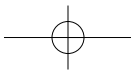
12 oktober
Dagen för nationell enighet
Nya demonstrationer hölls i El Aaiún, Smara och Tan-Tan. 17 skadades och 15

arresterades. Åtta hem förstördes.

13 oktober
Hungerstrejk slut
Brahim Sabbar och Ahmed Sbai avslutade sin hungerstrejk i fängelset på begäran av familjerna. Hungerstrejken startade 4 september.

Flyktinglägret Dakhla är ett av de fyra lägren som drabbades min

13 oktober
FN:s avkoloniseringsutskott
FN:s fjärde utskott antog med 76 röster för, 72 nedlagda och ingen emot en resolution om västsahariernas rätt till självbestämmande.

16 oktober
FN-rapport
I sin rapport nämner generalsekreteraren den marockanske kungens tal 29 juli, där han nämner autonomiförslaget, frigivandet av 38 västsahariska fångar 22 april, demonstrerande västsaharier, EU:s fiskeavtal med Marocko samt Minursos:s utbytesbesök mellan släktingar, som

återupptas i november. Kofi Annan föreslår förhandlingar mellan parterna och en förlängning av Minurso:s mandat till 30 april. Ahmed Bukhari, Polisarios FN-representant säger i en kommentar att ”det nödvändiga nu är inte att återuppta förhandlingar utan att genomföra de undertecknade avtalen”.

19 oktober
MR-aktivist torterad
Mohamed Tahlil, ordförande i ASVDH:s förening (Saharawi Association of Victims of Serious Violations of Human Rights) i Boujdour greps och torterades innan han överför-

des till polismyndigheten i El Aaiún. Den tidigare politiske fången frigavs inte förrän 22 oktober.

Oktober
Unga västsaharier målet
Förföljelserna från marockanska myndigheter riktas speciellt mot unga. Många som grips blir slagna, tvingas att svälja olika ämnen, får injektioner, usätts för olika former av tortyr, hotas med att blir brända levande och tvingas se videos där människor torteras till döds. De uppmanas att lämna Västsahara. Polisen ser mellan fingrarna när båtar lämnar kusten för att ta sig till Kanarieöarna.

31 oktober
FN:s säkerhetsråd resolution
Se sid 5.

2 november
30 norska organisationer skrev ett öppet brev till Marockos regering och krävde att människorättsaktivisten Mohamed Daddach skulle få tillbaka sitt pass för att delta i Raftoprisceremonin i Bergen 3 november. Daddach fick tillbaka sitt pass senare och kunde besöka sin 91-åriga mor i flyktinglägren.

5 november
Maten tar slut
Västsahariska Röda Halvmånen vädjar åter om stöd. Maten räcker inte till att täcka mininibehovet under november.

15 november
Aminatou Haidar tillbaka
Människorättsaktivisten återvände till det ockuperade El Aaiún efter att rest runt i Europa, USA och Sydafrika.

17 november
Miljardstöd till Marocko
Marocko beviljades 250 mil-

joner euro från EU 2006 och är därmed den största mottagaren av finansstöd i Medelhavsområdet.

20 november
Ny hungerstrejk
13 västsahariska politiska fångar i de marockanska fängelserna Inzegane, Tiznit, Kenitra och Ait Melloul har startat en ny hungerstrejk för att få bli betraktade som politiska fångar och få sina rättigheter respekterade.

22 november
Nytt erkännande
Haiti har erkänt SADR och etablerat diplomatiska förbindelser. Därmed har 82 länder erkänt SADR.

4 december
Minolycka
Två personer dog när deras landrover körde på en mina nära Bir Nzarane. Fyra personer skadades.

5 december
Illegala oljekontrakt med Marocko
Det irländska oljebolaget Island Oil and Gas PLC har tillsammans med två andra bolag tecknat oljeletningskontrakt med Marocko i Zag-området, som till största delen ligger i Västsahara. I augusti 2006 tecknade det amerikanska oljebolaget Kosmos Offshore Morocco HC ett avtal med Marocko om oljeletning och utvinning i området ”Boujdour offshore” som ligger på västsahariskt område. 2004 avslutade det franska oljebolaget Total sina kontrakt med Marocko och 2006 gjorde det amerikanska Kerr McGee likadant.

10 december
Internationell MR-dag
Demonstrationer ägde rum på Mänskliga rättigheters dag i El Aaiún, Smara och Boujdour samt i södra Marocko.

Flyktinglägret Dakhla är ett av de fyra lägren som drabbades minst av skyfallen för ett år sedan. Bild: Berserk

Polis ingrep och flera ledande människorättsaktivister skadades i El Aaiún. I Smara skadades 23 personer.

13 december
Ali Salem Tamek i Irland
Västsaharaaktivisten Ali Salem Tamek besöker Irland inbjuden av MR-organisationen Front Line. Under sin hungerstrejk 2005 fick Tamek 150 stödbrev varje vecka från Irland.

22 december
Marocko störst i fosfat
Marocko är världens största exportör av fosfat och har 33% av marknaden, vilket är en ökning från förra året.

5 januari
En fransk medborgare med västsahariskt ursprung Asfari Ennaama, ordförande i CORELSO, Committee for the Respect of Human Liberties and Rights in Western Sahara arresterades i Smara. Protestdemonstrationer följde på gripandet.

9 januari
Svält hotar
Västsahariska Röda Halvmånen vädjar åter om bistånd.

10 januari
Nicaragua
Nicaragua har återupptagit de diplomatiska förbindelserna med SADR. Nicaragua erkände SADR 1979 men frös förbindelserna 2000.

Nya minoffer
Två västsahariska män och en nioårig flicka dog i tre separata minolyckor den 18 och 22 januari. En bror till nioåringen är allvarligt skadad. Minorna exploderade i områdena Bakari, Bir Nzarane och Haouza.

13 januari
Demonstration i södra Marocko
Demonstranter i Aoueinat slogs ned brutalt av polis och flera skadades.

20 januari
Demonstration i Smara
Fyra personer greps, förhördes, misshandlades och övergavs utanför staden efter en demonstration mot den marockanska ockupationen.

Norska protester mot illegal import
Västsahariska fiskeprodukter importeras till Norge från Marocko. Den norska regeringen, som inte erkänner Marockos ockupation av Västsahara, ogillar ekonomiskt samarbete med det ockuperade området. Se artiklar av Erik Hagen på www.vest-sahara.no

5 februari
Ny FN-representant
Julian Harston, som tidigare arbetat på det brittiska utrikesdepartementet och på flera FN-poster har utsetts till ny särskild representant för FN:s generalsekreterare Ban Ki-mon.

Alla barn går i skola i flyktinglägren, men det är stor brist på skolmaterial. Bild: Berserk

Liberal seminarium i Stockholm: Västsahara ska avkoloniseras!

– Ett erkännande av SADR är en fråga för regeringen. Det finns dock inget formellt hinder, även om det är en svårighet att västsaharierna inte har kontroll över hela det aktuella territoriet, sa Pål Wrangle, folkrättsjurist på utrikesdepartementet och Stockholms universitet.

Swedish International Liberal Centre anordnade ett seminarium i folkpartiets riksdagslokaler den 22 januari.

– Situationen är oroande, påpekade Gunnar Nordmark, före detta riksdagsledamot, som varit på båda sidorna av muren med den liberala Internationalen.

– Enligt internationell rätt är det glasklart att Västsahara ska avkoloniseras och att Marocko ska lämna territoriet. FN har inte satt kraft bakom kraven utan har snarare stärkt Marocko, menade

Gunnar Nordmark.

– Marocko har hittills lyckats med sin strategi. De som tjänar på naturresurserna är marockaner. Repressionen är hård. El Aaiun är en delad stad, där de västsahariska kvarteren ständigt är bevakade av polis och militär.

– Det finns en betydande trötthet och tvivel på fredlig lösning bland unga västsaharier. De uppfattar signalen: Man kan inte lita på väst. Marocko tillåts blockera alla beslut i FN och EU och har i praktiken sagt upp vapenvilan genom att vägra gå med på folkomröstning om självständighet.

– Nyckeln till en lösning heter EU. Sverige och Finland skulle kunna vända opinionen inom EU mot Frankrike. Polisario bör ges diplomatisk status – jämför PLO, ansåg Gunnar Nordmark.

Pål Wrangle redovisade den nya regeringens hållning och folkrättsperspektivet. Han menade att regeringen ännu inte

har helt satt ner foten, men att den svenska positionen är helt klar och oförändrad, när det gäller rätten till självbestämmande. Västsahara är inte en del av Marocko. Ockupationen är illegal. Ockupationen är ett tillfälligt tillstånd och Marocko kan inte träffa avtal för Västsahara i eget namn. Området skall lämnas tillbaka!

Som ockupationsmakt har Marocko dock skyldighet att upprätthålla ordning och allmän välfärd. När det kommer till naturresurserna är det tillåtet att varsamt exploatera sådana förnyelsebara resurser som kommer det västsahariska folket till del. Fiskeavtalet mellan EU och Marocko kan däremot ses som ett stöd till dem som bryter folkrätten, menade Pål Wrangle.

– Det mesta hänger nu på Frankrike, USA och Spanien, konstaterade Aron Lund, som drivit Västsaharafrågan i Liberala ungdomsförbundet.

Jan Strömdahl

Överst: Gunnar Nordmark, f.d riksdagsledamot (fp).
Underst: Pål Wrangle, folkrättsjurist på UD.
Bilder: Per Liljas

Marockanska soldater bevakar "muren" som delar Västsahara i två delar.
Bilden tagen från befriat område av Lars Hansson.

Det ökända Svarta Fängelset i El Aaiún där västsahariska politiska fångar, som Brahim Sabbar, hålls fängslade.
Bild: Anonym

Youssef torterades i Sverige

Youssef vill inte längre ha asyl här efter att förundersökningen om hans fall lagts ned. Han berättar att marockanska agenter torterat honom i Sverige.

– Jag vill inte längre stanna i Sverige, men innan jag försöker ta mig till något flyktingläger vill jag avslöja vad marockanska ambassaden och svenska polisen gör, säger Youssef Marehoum, 40, och berättar om hur han hotats och torterats här i Sverige av marockanska agenter och att svenska polisen, efter hans anmälan, lade ner förundersökningen.

Youssef är marockan men pappan var västsaharier. När han tog kontakt med den västsahariska organisationen Polisario

sattes han utan rättegång i fängelse i Marocko.

Efter tre år släpptes han på villkor att han blev marockansk agent med uppgift att muta västsaharier i Libyen att återvända hem och rösta för att Västsahara införlivas i Marocko. Men hans samvete tillät inte att han fortsatte med det, och han sökte asyl i Sverige, vilket han trodde skulle gå bra eftersom Sverige kritiserat Marockos ockupation av Västsahara.

Han bodde i Hallsberg och under ett besök i Örebro lurades han in i en bil och fördes till Stockholm där han hölls inlåst i en källare i en månad. Youssef uppgav för polisen namnet på en av kidnapparna, men polisen lade ner förundersökningen.

– Förmodligen för att trådarna ledde

till Marockanska ambassaden och den har immunitet, säger Youssef.

När Sverige fick en ny invandrarlag anmälde han sig för asyl och flyttade till Boden eftersom han ville långt bort från bevakande marockaner. Men i maj i år kidnappades han av fyra män som enligt Youssef kom från marockanska ambassaden.

Han fördes till en lägenhet i Luleå där han torterades genom att glödheta järnrör pressades mot ryggen. Han fick då veta att han måste återvända till Marocko före 20 augusti annars skulle de skicka hem honom i en svart säck.

Migrationsverket beslutade strax efter den här händelsen att avslå Youssefs ansökan om uppehållstillstånd. Och han ska utvisas till Marocko. Där väntar honom,

enligt vad han själv säger, ett 18-årigt fängelsestraff och sannolikt tortyr, kanske döden.

För ett par månader sedan besökte Youssef marockanska ambassaden i sällskap med sitt juridiska ombud och en polis. Där protesterade han mot den tortyr han utsatts för, men när han kom in på hur Marocko behandlar västsa-harier generellt, sa tjänstemannen ifrån att han inte ville höra sådan kritik.

Till saken hör att tjänstemannen först låtsades att han aldrig hört talas om Youssef förut, men sedan såg de tre besökarna att det låg en mapp om Youssef Marehoum på hans skrivbord.

Youssefs försvarsadvokat återtog plötsligt, och utan att först höra med Youssef, hans överklagan av utvisningen till Högsta Domstolen.

Broderskap har kontrollerat Youssefs berättelse med en trovärdig person som känner Youssef samt har fått tillgång till hans juridiska ombuds inlagor till Länsrätten. Vi publicerar därför Youssefs berättelse som sannolik men inte bevisad. Youssef som talar bra svenska håller sig nu gömd och skriver på en bok om det som hänt honom.

**Bruno Sollerman,
Broderskap nr 49 2006**

Youssef Marehoum, som kritiserar Marockos ockupation av Västsahara. Han riskerar livet om han återvänder till Marocko.

Bild: Bruno Sollerman

Marockan som stödjer Västsahara riskerar utvisning

Sverige stödjer det västsahariska folkets rätt till självbestämmande och fördömer Marockos ockupation av Västsahara. Trots det är svenska myndigheter nu beredda att avvisa en marockan som med risk för livet uttalat sitt stöd för ett fritt Västsahara.

Marocko ockuperar grannlandet Västsahara sedan 31 år. I Marocko och det ockuperade Västsahara är det livsfarligt att uttala sig för ett fritt Västsahara. De som offentligt vågat förespråka befrielsen av Afrikas sista koloni har fått betala ett högt pris. I Marockos fängelser sitter många människor som kritiserat ockupationen, de flesta fängslade utan rättgång.

De lever i ständig skräck, då tortyr är vanligt förekommande.

Youssef Marehoum är marockansk medborgare och sympatiserar med det västsahariska folket. Efter att ha kontaktat den västsahariska befrielse-rörelsen Polisario fängslades han utan rättgång av den marockanska regimen. Han blev frisläppt mot att han började arbeta för den marockanska regimen. Uppdraget gick ut på att muta västsa-harier för att få dem att rösta för att Västsahara ska tillhöra Marocko i en av FN utlovad folkomröstning om Västsaharas framtid.

År 2000 reste Marehoum till Sverige. Han kontaktade den marockanska ambassaden och avsade sig sitt uppdrag. Han uttalade också sitt offentliga stöd för det västsahariska folket och riktade kritik mot Marockos ockupation av Västsahara. Medveten om att en återresa till Marocko skulle innebära livsfara sök-

te han asyl i Sverige. Under tiden i Sverige har Marehoum blivit hotad och misshandlad av marockanska agenter. Trots det har Migrationsverket beslutat att Marehoum ska skickas tillbaka till Marocko. Migrationsdomstolen har avslagit överklagan och ärendet ska nu behandlas i Migrationsöverdomstolen. Uppenbarligen har svenska myndigheter hittills inte insett den fara de utsätter Marehoum för om han tvingas återvända till Marocko.

Marehoum riskerar, om han skickas tillbaka, att bli en av de många marockaner och västsa-harier som fängslas och torteras för sin kamp för ett fritt Västsahara. Vi kräver därför att Marehoum får stanna i Sverige. På så sätt visar vi att vi inte accepterar Marockos ockupation av Västsahara och de grova människorättskränkningar som följt av denna. Marehoums öde är inget unikt i Marocko och det ockuperade Västsahara. Det som skiljer honom från andra är att han just nu befinner sig i Sverige - och att vi har valet att agera eller blunda. Om vi blundar för Marehoums öde utsätter vi inte bara en enskild människa för livsfara, utan vi blundar också för Marockos ockupation av Västsahara och de kränkningar den innebär. Låt Marehoum stanna i Sverige!

Bodil Ceballos, riksdagsledamot (mp)

Hillevi Larsson, riksdagsledamot (s)

Birgitta Ohlsson, riksdagsledamot (fp)

Alice Åström, riksdagsledamot (v)

Kristin Ivarsson, Nätverket för ett fritt Västsahara

Jan Strömdahl, ordförande Föreningen Västsahara

”Marocko borde ställas inför rätt

En demonstrant torteras. En båt med flyktingar på väg från Västsahara till Spanien förliser på havet. En minderårig fängslas. Sådana nyheter når oss regelbundet från det ockuperade Västsahara.

För västsahariern ”Ali”, som sedan två år tillbaka befinner sig i Sverige, är det inte vilka nyheter som helst. Det kan vara hans vän, bror eller släkting som torteras, fängslas eller sitter i den båten.

”Ali” går med på att bli intervjuad, om

vi inte använder hans riktiga namn eller foto av honom. Han måste ständigt vara varsam, så att han inte utsätter sig själv eller familjen i Västsahara för fara. Den marockanska regimen har kontakter i hela världen och västsaharier som arbetar för frihet och självständighet är ständigt hotade.

– Så länge jag är i Sverige är det lugnt för min egen del, men jag vill inte ta några risker. Då kan min familj råka illa ut, säger ”Ali”.

Dessutom riskerar han att fängslas när han återvänder till Västsahara.

”Ali” är uppväxt i El Aaiún och har starka minnen av livet i det ockuperade landet. Längtan bort från förtryck och diskriminering gjorde att han följde med den svenska tjej han träffade i Dakhla i södra Västsahara till Sverige. Hon var på semester och reste runt i Västafrika och de blev snart ett par. Han sökte uppehållstillstånd på grund av anknytning till tjejen. Efter över ett års väntan på uppehållstillstånd i Rabat satte han sig våren 2005 på planet mot Sverige. Bakom sig lämnade han familj och vänner.

För några månader sedan fick ”Ali” ett telefonsamtal från El Aaiún. Hans 15-åriga bror hade flytt ut i öknen, eftersom han riskerade att fängslas. Han hade deltagit i demonstrationer för ett fritt Västsahara och hissat en västsaharisk flagga på sin skola. Under en period hade han fängslats flera gånger, förhörts och blivit förföljd. Nu hade han fått veta att den marockanska säkerhetstjänsten ändrat hans ålder till 18 år i sina papper för att kunna fängsla honom och därför hade han flytt i panik.

– Jag har många kontakter i Västsahara och ordnade en plats åt honom på en båt till Spanien, förklarar ”Ali”.

”Alis” bror trängde tillsammans med 40 andra västsaharier ihop sig i en liten träbåt och färden över havet till spanska Fuerteventura tog åtta timmar. En bit från den spanska kusten gick båten sönder och samtliga hamnade i vattnet. Spansk polis som bevakar kusten plockade upp dem. Nu lever ”Alis” bror i Spanien utan papper.

Liksom sin bror var ”Ali” aktiv i kampen för ett fritt Västsahara i hemlandet.

– När jag var liten brukade jag och min kompis titta på stjärnorna, berättar ”Ali”. Vi drömde om att få komma lite närmare stjärnorna. Vi sparade ihop pengar till en kikare och vi var så lyckliga när vi vände den mot himlen. En dag kom marockanska soldater förbi. De trodde att vi använde kikaren för att spionera på marockaner, så de tog kikaren ifrån oss och bröt den mitt itu. Jag pratade inte med någon på över en vecka, jag bara grät och grät. Detta har jag aldrig glömt, säger ”Ali” bestämt

”Ali” är västsaharier och bosatt i Sverige. Han vågar inte avslöja sitt namn. Släktingarna i ockuperade Västsahara kan straffas av de marockanska myndigheterna. ”Svenskarna vet inget om Marockos brott”, säger han.

las inför rätta”

och fortsätter berätta om sin barndom.

– Jag var engagerad i kampen redan när jag var liten och gick i skolan. Jag hade till exempel med mig en västsaharisk flagga till skolan och blev slagen av läraren som straff, berättar ”Ali”.

Senare ingick han i en grupp som deltog i demonstrationer och arbetade med att lägga ut filmer och bilder från Västsahara på Internet för att sprida information.

Engagemanget har fortsatt i Sverige. Det är dock svårare att arbeta för Västsahara här, eftersom många inte ens känner till att Västsahara är ockuperat av Marocko.

– Problemet för Västsahararörelsen i Sverige är att det finns så få västsaharier här. Titta bara på Spanien, där bor jättemånga västsaharier och rörelsen är stor, säger ”Ali”.

– Kunskapen i Sverige måste öka, slår ”Ali” fast. Många svenskar känner inte till vad den marockanska regimen utsätter västsaharier för. Att det sitter massor av västsaharier i marockanska fängelser, att Marocko stjälar Västsaharas naturresurser, att de kastat ut västsaharier ur flygplan eller att Marocko släppte napalmbomber över det västsahariska folket när de flydde undan invasionsstyrkorna. Marocko borde ställas inför rätta för detta!

Livet i Sverige har sina fördelar, menar ”Ali”. Den kanske mest uppenbara är att man inte blir fängslad för att uttrycka sin åsikt. Trots det vill ”Ali” återvända till Västsahara. Ögonen lyser på honom när han pratar om hemlandet.

– En dag ska jag återvända till mitt älskade Västsahara, avslutar ”Ali”.

Kristin Ivarsson

Motioner i riksdagen: Erkänn Västsahara! Upphäv fiskeavtalet!

Sverige bör erkänna Västsahara, vara drivande inom EU och FN för att ge västsaharierna självbestämmande, verka för att journalister och observatörer släpps in i Västsahara, öka de humanitära anslagen, inrätta utbytesprogram för västsahariska ungdomar samt bekämpa Marockos kränkningar av de mänskliga rättigheterna i de ockuperade delarna av Västsahara, skriver Hillevi Larsson (s) i en riksdagsmotion i oktober.

”Genom att inte erkänna Västsahara legitimerar man Marockos orättmätiga krav på att räkna Västsahara som en del av Marocko. FN:s resolutioner har gång på gång slagit fast att ockupationen bryter mot internationell rätt och folkrätten,” säger hon.

Hans Linde med flera vänsterpartister kräver i sin motion dessutom att den svenska regeringen riktar skarp kritik mot den marockanska regeringens Västsaharapolitik, kräver att alla politiska fångar i det ockuperade Västsahara släpps och verkar för att folkomröstningen äger rum. Vänsterpartisterna kräver också att Sverige verkar för att EU:s folkrättsvidriga fiskeavtal med Marocko, där de västsahariska vattnen är inkluderade, snarast upphävs och att varor från Västsahara utesluts i handelsavtal mellan EU och Marocko.

Begagnade kläder från Praktisk Solidaritet distribueras i lägren.
Bild: Marie Reinholdsson

Åsa Westlund eu-parlamentariker: ”Vi borde göra mer!”

Västsahariska kvinnor som vill lära sig främmande språk skulle behöva många fler böcker. Bild: Åsa Westlund

Våren 2006 besökte jag de västsahariska flyktinglägren i Algeriet. Jag reste tillsammans med två riktiga Västsahara-kännare. Karin Scheele, Europaparlamentariker (s) från Österrike som också är ordförande för den tvärpolitiska Västsahara-gruppen i Europaparlamentet och Alfred Kohlbacher, som deltagit i en rad biståndsprojekt med Västsahara och är aktiv socialdemokrat i Österrike. Med oss på resan var också några österrikiska journalister och förstås vår underbara guide Nayat Hamdi, Polisarios representant i Österrike.

Vi var i lägren strax efter det att EU godkände fiskeavtalet med Marocko, ett avtal som inkluderar västsahariskt fiskevatten. Sverige röstade som enda land emot avtalet, och jag röstade självklart också emot, när vi behandlade frågan i Europaparlamentet. Tyvärr stödde majoriteten i EU avtalet, vilket jag tyvärr tycker visar att egenintresset för många väger tyngre än internationell rätt.

I flyktinglägret träffade vi president Mohamed Abdelaziz och premiärminister Abdel Kader Taleb-Oman i Västsaharas exilregering. Det var med blandade känslor jag tog emot allt beröm som de gav mig och Karin, som arbetat mot fiskeavtalet i Europaparlamentet och till Sverige, som röstat emot fiskeavtalet i EU:s ministerråd. Västsaharas företrädare borde inte behöva vara tacksamma för att vi är

några som är engagerade i deras sak. Tvärtom har de rätt att vara förbannade på oss och andra för att vi inte gör mer.

Samtidigt som Abdelaziz och Taleb-Oman uttryckte sin tacksamhet för vårt och Sveriges agerande var de förstås mycket kritiska till det internationella samfundets sätt att hantera Marocko. Det är lätt att instämma. Själv har jag svårt att förstå, att man orkar kämpa så länge utan att ge upp.

Jag träffade till exempel en man som hade svårt att röra sig på egen hand. Han berättade, att han under 18 år torterats i marockanskt fängelse. Vid frisläppandet erbjöds han pengar och bostad mot att han talade väl om ockupationsmakten. Han tackade nej. Istället åkte han till flyktinglägret, där han nu tillbringat flera år i

er!”

samma rum utan de bekvämligheter, som vi själva tar för givna. Under resan fick jag höra flera sådana vittnesskildringar. Det är otroligt starka berättelser. Berättelser som också får en att inse, hur mycket en människa kan stå ut med, när hon kämpar för frihet och rättvisa.

Att ny teknik kan underlätta den kampen, lärde jag mig också i lägret. Jag träffade till exempel några unga män som med hjälp av mobiltelefonkameror och internet dokumenterar de övergrepp mot mänskliga rättigheter, som sker mot den västsahariska befolkningen i de ockuperade delarna av Västsahara. Tillgången till ny teknik är dock mycket begränsad.

Ny teknik är förstas en extrem bristvara. Till och med behovet av vanliga böcker och läromedel är mycket stort. Jag träffade bland annat en grupp unga kvinnor, som försökte lära sig engelska och franska med hjälp av ett litet bibliotek, bestående av ungefär fem fulla bokhyllor i Billystorlek. Tänk vad de skulle kunna göra med de böcker man själv har i bokhyllan hemma. Störst intryck på mig gjorde nog ändå Shira och hennes syster. Shira var tidigare representant för Polisarios kvinnor i Europa. Det var hon, som fick mig att inse det där med framtiden. Att köpa ett kylskåp är inte bara en

stor investering i ett flyktingläger. Det är också att ge upp litet av hoppet. Hoppet om att få återvända till sitt riktiga hem snart. På så sätt riskerar varje försök att förbättra tillvaron i lägret att bli en signal till en själv och andra att ge upp ännu en bit för ockupationsmakten.

Det var också Shira, som gav mig hoppet åter. När vi satt utanför hennes hus körde ett antal bilar förbi i hög hastighet, rakt igenom gruppen av småbarn på ”gatan”. ”De kör för fort”, sa jag och skakade lite uppgivet på huvudet. Shira berättade genast engagerat, att hon så sent som dagen innan begärt ett möte med den lokale ”borgmästaren”. På mötet tänkte hon kräva införande av hastighetsbegränsningar och byggande av farthinder.

Med kvinnor och män med engagemang och energi som Shira finns det hopp för ett fritt och självständigt Västsahara. I Europaparlamentet kommer vi under det följande året bland annat följa upp hur Marocko lever upp till sina åtaganden gentemot den västsahariska befolkningen, inom ramen för fiskeavtalet med EU. Vi kommer också fortsätta bevaka mänskliga rättigheter i de ockuperade delarna av Västsahara. Ingen kan göra allt, men alla kan vi göra något.

**Åsa Westlund
Europaparlamentariker (s)**

Åsa Westlund, europaparlamentariker (s), Västsaharas president Mohamed Abdelaziz och Karin Scheele, europaparlamentariker (s) från Österrrike och ordförande i den tvärpolitiska Västsahara-gruppen i Europaparlamentet på besök i flyktinglägren.

”Jag ska springa Sahara Maraton”

I september efterträdde Jens Holm vänsterpartiets Jonas Sjöstedt i Europaparlamentet. Jens Holm har tidigare engagerat sig i Västsaharafrågan.

Hur tänker du arbeta för Västsaharafrågan i EU-parlamentet?

– Mitt långsiktiga mål är förstås Västsaharas frihet och att Afrikas sista koloni kan få ett slut. Alla västsahariska fångar i Marocko måste frigges. På vägen dit kommer jag att verka för att folkomröstningen om Västsaharas oberoende kan hållas, och att Marocko inte ska kunna manipulera röstlängder etc.

– Jag ingår i den interparlamentariska grupp av EU-parlamentariker som verkar för Västsaharas sak. I det forumet kan man också lyfta frågor och driva på utvecklingen. Jag hade som ambition att delta i Maratonloppet som Polisario arrangerar i slutet av februari, men hinner tyvärr inte med det i år. Jag kan nästan lova att jag kommer springa nästa år och hoppas att det kan väcka en del uppmärksamhet för Västsaharas sak. Jag kommer också att verka för att EU:s fiskeavtal med Marocko upphävs, något som vänsterpartiet verkade för i både EU-parlamentet och riksdagen.

– Jag kommer förstås också att göra mitt bästa för att väcka opinion i Sverige om Västsahara. Som EU-parlamentariker får man ett helt annat inflytande än vad jag hade tidigare.

– Jag vill också understryka att jag väldigt gärna tar emot förslag på vad jag kan göra som EU-parlamentariker. Det går bra att mejla mig på:

jens.holm@europarl.europa.eu

Jakobsbergs folkhögskola stöder Västsahara

Deltagarna på Jakobsbergs folkhögskola som har valt temat praktiskt solidaritetsarbete har även denna höst varit aktiva i att sprida information om västsaharakonflikten.

Under början av terminen satte de sig in i konflikten genom att se dokumentärfilmer och att läsa texter. Lärare från solidaritetskommittén höll också en temaeftermiddag för hela folkhögskolan om Västsahara och om begreppet solidaritet.

Under höstterminen har gruppen bland annat sysselsatt sig med att dela ut flygblad med budskapet om ett fritt Västsahara. På socialistiskt forum i ABF-huset i Stockholm den 18 november hade solidaritetskommittén ett bokbord där det såldes t-shirts och knappar. Forumet hade drygt 2000 besökare och massor av information om Västsahara delades ut. Elev-

gruppen har även haft en loppmarknad i Jakobsbergs centrum. I skrivande stund är det inte klart om några elever kommer att besöka flyktinglägren under året.

Den 24 mars planerar Solidaritetskommittén att hålla en "riv murarna"-fest på allhuset vid Stockholms universitet. Temat kommer att vara både Västsahara och Palestina. Tanken med detta är att visa likheterna mellan de båda konflikterna och att få upp Västsaharafrågan på agendan bland ungdomar. Hemsidan www.vastsahara.org har fått en uppförskning och uppdateras fortlöpande med information

Elever på Jakobsbergs folkhögskola.

om vad svensk media skriver om Västsahara.

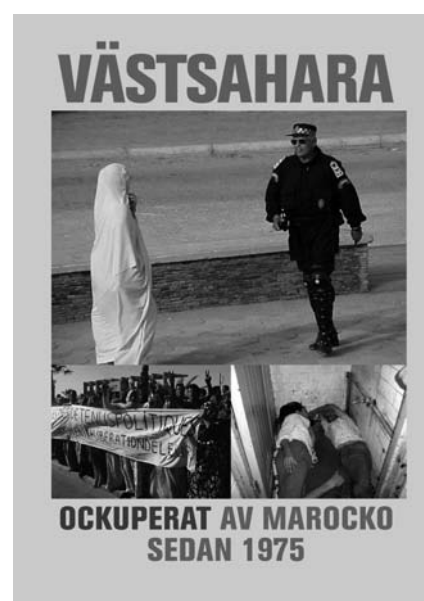
Text och bild: Martin Wikström,
www.vastsahara.org

Nya foldrar om Västsahara

Nu finns två nya informationsfoldrar, en uppdaterad version av tidigare folder, som beskriver bakgrunden till Västsaharakonflikten och nuvarande situation samt en folder om tidskriften Västsahara. Båda foldrarna är gratis. Vid större beställningar betalar mottagaren portokostnad.

Beställning via e-post:
vastsahara@brevet.nu,
via tel. 031-247230

VILL DU VETA MER?

Arso, schweizisk webbsida, uppdateras kontinuerligt med information på engelska om Västsahara: www.arso.org

SPS (Sahara Press Service) rapporterar direkt och kontinuerligt från de västsahariska flyktinglägren. www.spsrasd.info

Tidskriften Västsahara och Föreningen Västsahara www.natverkstan.net/vastsahara

Solidaritetskommittén vid Jakobsbergs Folkhögskola: www.vastsahara.org

Blogg av Aron Lund www.saharalistan.blogspot.com

Nätverket för ett fritt Västsahara, ett fritt nätverk, baserat i Göteborg www.frittvestsahara.nu

Afrikagrupperna www.afrikagrupperna.se

Praktisk Solidaritet www.emmausbjorka.se

Kristna Freds www.krf.se/vastsahara.asp

Stiftelsen Global Kunskap www.vastsahara.se

Fish elsewhere www.fishelsewhere.org

Polisario Front, tel 08-315610

Kommittén för Västsaharas kvinnor, tel 08-305639

Lästips
Beställ genom Västsahara vastsahara@brevet.nu

Västsahara – Afrikas sista koloni, Lena Thunberg, Föreningen Västsahara, 2004, 70:- (sänkt pris)

Informationsfolder, 2005, gratis

Västsahara – avkolonisering med förhinder, Claes Olsson, Global Publications, 2002, 80:-

Globen nr 4 2004 (mellanstadiet), 30:-

Endgame in the Western Sahara – What future for Africa's last colony? Toby Shelley, Zed books, 2004, ca 200:- inkl porto, beställ genom Mohammed.Umar@zedbooks.net

Pojken som levde med strutsar, Monica Zak, Opal, ungdomsbok, pocket, 2001

Materialtips

Sahara Maraton, Fredrik och Johan Persson, DVD, 18 min. 2004, 150:-

Västsahara är inte till salu! Fotoutställning av Kim Naylor, att hyra

Vykort, 2:-

Glöm inte att prenumera!

Privatpersoner 100:-
Organisationer 125:-
Stödprenumeration 125:-
Utlandsprenumeration 175:-
Pg 204003-8
4 nr/år

NY NORSK HEMSIDA OM VÄSTSAHARA:
www.vest-sahara.no

FAKTA OM VÄSTSAHARA

Västsahara är till två tredjedelar ockuperat av Marocko sedan 1975. De västsaharier som lyckades fly bor sedan dess i flyktingläger i Algeriet.

Västsahara, som var en spansk koloni, står på FN:s lista över länder som ska avkoloniserar. Sedan 1991 finns en FN-styrka på plats för att genomföra en folkomröstning om Västsaharas självständighet. Vapenvila råder mellan Marocko och den västsahariska befrielserörelsen Polisario sedan dess. Någon folkomröstning har dock inte ägt rum på grund av Marockos vägran att acceptera ett självständigt Västsahara.

Frankrike och USA är Marockos främsta supportrar. Marocko är en av EU:s största mottagare av ekonomiskt stöd. I maj 2006 undertecknade EU ett sensationellt fiskeavtal med Marocko, där de västsahariska vattnen är inkluderade. Detta strider mot internationell lag.

Sedan maj 2005 har det marockanska förtrycket mot den västsahariska befolkningen i de ockuperade delarna ökat.

VÄSTSAHARISKA BARN LEKER I SANDDYNER I FLYKTINGLÄGREN

I det här numret av Västsahara kan du läsa:

Svält hotar i lägren

De västsahariska flyktingarna i Algeriet tror nu att det internationella matbiståndet används som ett politiskt påtryckningsmedel.

Unga västsaharier drunknar på flykt till Kanarieöarna

Hundratals ungdomar flyr de marockanska myndigheternas förföljelser i de ockuperade delarna av Västsahara.

Svenska politiker besöker västsaharierna

I ett partiöverskridande samarbete vill svenska politiker uppmärksamma Västsaharafrågan.

Amnesty kräver:

Frige Brahim Sabbar

Västsahariska fredliga människorättsaktivister förföljs av Marocko, skriver Amnesty.

Norska journalister avvisade från ockuperade Västsahara

Ännu en gång vägrar Marocko att släppa in oberoende journalister och observatörer.

Varför spelas Arn-filmen in i Marocko?

Bonnier AB, som äger SF "stöder kampen för mänskliga rättigheter".